

కథల పోటీలో కన్సోలేషన్ బహుమతి పొందిన కథ

రిక్టాలోంచి... దిగానో... లేదో...

వీధరుగుమీద ప్రకాశం బావే కన్పించాడు.

ఆకాశంలోకి చూస్తూ... చుట్టూ ఉన్నవాళ్లతో ఏదో అంటున్నాడు... నన్ను చూడంగానే గభాలూ ఎదురొచ్చి కౌగిలించుకున్నంత పన్నేసి "రావోయ్ శివ... ఎన్నాళ్లకెన్నాళ్లకి.. .." అంటూనే చేతిలోని సూట్ కేసందుకొని ఇంట్లోకి దారితీశాడు...

ఎదురొచ్చిన సుశీలక్క చెవిలో గొణికింది చిన్నగా "ఇంత ప్రేమ చూపిస్తున్నాడు... రా తిక్కేవన్నా పైసలు కావాలేమో... జాగ్రత్తరోయ్ ..." నవ్వాల్సింది నాకు...! స్నానం కావిచ్చి గదిలోకెళ్ళి కూర్చున్నాను...

"మావయ్యా... కాఫీ" శాంతి గొంతు...

"ఎగ్జాంప్లీ బాగా రాశావా...?" తలెత్తకుండానే అడిగాను...

"బాగానే రాశాను..." చిన్నగా అంది...

"సర్లే... అక్కడ పెట్టేసి వెళ్లు..." తల తిప్పకుండానే అన్నాను... వెళ్లిపోయినట్టుగా దూరమైన అడుగుల శబ్దం... 'ఉప్...' రిలీఫ్ గా అనిపించింది... అసలు నేనిక్కడకి విక్కువగా రాకపోవడానికి కారణం శాంతి... వచ్చినప్పుడల్లా అడుగుతారు అక్కా... బావ... 'శాంతిని చేసుకోవటా...' అనేసి... దానికి నా జవాబు ఇప్పుడే కాదు... ఇంకొన్నాళ్లు పోయ్యాక...' అని.

కానీ అసలు కారణమంటూ వేరే ఉంది... శాంతికి చిన్నప్పుడే పోరియోవచ్చి వో చెయ్యి వచ్చుబడిపోయింది... ఆ చెయ్యి పైకి లేపలేదు... ఏ పని సరిగా చేయలేదు... నేను కాబోయే పెళ్లాం మీద కాసిన్నో... కూసిన్నో ఆశలు పెంచుకున్న వాణ్ణి... శాంతిని చేస్తోవడం సులభం ఇష్టం లేదు నాకు... అందుకే ఈ వాటేయడాలూ... ఈ రాకపోవడాలూనూ...!

అనిపిస్తున్నాను

10/1/50

"మావయ్యా... బోజనానికొస్తావా? అమ్మ దమ్మంటోంది..." గుమ్మం అన్న తల్లియే శాంతి గొంతు వినిపించింది.

"వోస్తున్నా..." అంటూనే వంటగది కేసి వడిచాను...

"శివా... మీ బావని కూడా పిలవరా... ఆర్జును మీమ్మంచి తాటంలేదు..."

విసుగ్గా అంది సుశీలక్క...

ఇంటిముందరకెళ్లాను... మావూలే.

.. భారద్వేజంలో బతుకులున్నాయ్ చూశావా... అవేవయ్యా... మిడిల్ క్లాస్ బతుకులు... ఎందుకయ్యా... వస్తే పోలా... జీవితాన్నెప్పుడూ ఒకే కోణం నుంచి చూసే బావ చూపాలి.

"అసలొక విషయం ఉంది చూశావా...

.. డబ్బు సంపాదించడంకన్నా తేలికైన పని వసంతుల్ ఇంకేది లేదయ్యా..."

విద్విలాసంగా అంటోన్న బావని చూస్తూ మెటికలు విరిచి మూతిని తిప్పింది సుశీలక్క...

"హిమాలయాల్లోకి వెళ్లానుండయ్యా... ఏ చెట్టుకిందో కూచోని... ఆకులో... గడ్డో... తినేసి బతుకోచ్చు" అన్న సంబంధంలేని...

పాఠన కుదర్చి చూపలే...

"ఆ ఆకులే కోసే ఉండాను... రండి తిందురుగావీ..." వెక్కిరింపుగా అంది సుశీలక్క...

"ఇదిగో యిద్దేయబట్టే నా బతుకేట్లా తయారైంది..." అరుగువేపూ...

ఆకాశంవైపు ఓపారి విరక్తిగా చూసి రోసలికి వడిచాడు బావ... వచ్చుకొంటూ నేనూ రోసంకెళ్లాను... సరేం ముంధు కూచున్నాడో... లేదో..."

శాంతిని చేప్పివట్టా... ఇప్పటికైనా..."

గొంతు మార్చి అడిగాడు బావ...

"అవే... శాంతి..." అంటూనే

తలెత్తిచూశాను... గుమ్మానికి వడుచా సుక్కిని వావేసి కళ్లారకుండా చూస్తోంది. పాలమారినట్టుయ్యి మంచినీళ్లు లాగేసి ఇంకేం మాట్లాడకుండా గబగబా తినేసి తేచిపోయాను... వెనకాల్తుండి శాంతి కూపులు గుమ్మకొంటున్నట్టు అనిపించింది నాకు...

రౌతి పడుకోబోయే ముందు నా గదిలో కొచ్చింది శాంతి..

"వార్ల మాటల్నేనే నునమలో పెట్టుకోకు మావయ్యా... ఎప్పుడూ ఉండేవేగా..." ఆ ఒక్క మాటా అనేసి వెళ్లిపోయింది... కాస్తేపు బాధగా అనిపించింది శాంతిని చూసి... శాంతి అందంగానే ఉంటుంది. కళ్ళూ... చెంపలూ... మెడలూ...

అన్నీ ఆరోగ్యంగా మెరుస్తూనే ఉంటాయి... ఆ చెయ్యే నాకు వొంకీలు తిరిగిస్తే పావులా అనిపించి గుండె కొట్టుకోవడం మానేస్తుంది... తం విదిల్చి నిద్రలోకి జారిపోయానెప్పటికో...!

శివ... శివ ప్లీజ్ శివా... తోట్లల్లిగిరి కెళ్లాం... తానా...?" నవ పెద్దోంది గిరిజ...

... వదేళ్లుంటామేమో... దానికి తెలివొచ్చిందగ్గర్నంది అట్లాగే పిలుస్తుంది..."

చిన్నా లేదూ... పెద్దా లేదూ... పెంకి దాల్లా తయారయ్యింది... కనురుకొంది సుశీలక్క...

"వస్తే... దాచికేం తెల్పి..." వెనకే నుకోచ్చాను... ఇద్దరం తోటల వేపు వడిచాం... శివా... శాంతక్క కూడా వస్తోంది... వెనకారే... గువగునగా అంది గిరిజ...

"దాని... మనం వెళ్లాం..." గబగబా వడిచాను... మావిడితోట్లోకి వెళ్లాం... కాస్తేవట్టికి శాంతి వచ్చింది... శివా... నేను చెరకురసం కెల్లన్నావో... రిస్కు వ దూసుకుపోయింది గిరిజ.

.. వదేళ్లుంటామేమో... దానికి తెలివొచ్చిందగ్గర్నంది అట్లాగే పిలుస్తుంది..."

చిన్నా లేదూ... పెద్దా లేదూ... పెంకి దాల్లా తయారయ్యింది... కనురుకొంది సుశీలక్క...

"వస్తే... దాచికేం తెల్పి..." వెనకే నుకోచ్చాను... ఇద్దరం తోటల వేపు వడిచాం... శివా... శాంతక్క కూడా వస్తోంది... వెనకారే... గువగునగా అంది గిరిజ...

"దాని... మనం వెళ్లాం..." గబగబా వడిచాను... మావిడితోట్లోకి వెళ్లాం... కాస్తేవట్టికి శాంతి వచ్చింది... శివా... నేను చెరకురసం కెల్లన్నావో... రిస్కు వ దూసుకుపోయింది గిరిజ.

.. వదేళ్లుంటామేమో... దానికి తెలివొచ్చిందగ్గర్నంది అట్లాగే పిలుస్తుంది..."

చిన్నా లేదూ... పెద్దా లేదూ... పెంకి దాల్లా తయారయ్యింది... కనురుకొంది సుశీలక్క...

"వస్తే... దాచికేం తెల్పి..." వెనకే నుకోచ్చాను... ఇద్దరం తోటల వేపు వడిచాం... శివా... శాంతక్క కూడా వస్తోంది... వెనకారే... గువగునగా అంది గిరిజ...

"దాని... మనం వెళ్లాం..." గబగబా వడిచాను... మావిడితోట్లోకి వెళ్లాం... కాస్తేవట్టికి శాంతి వచ్చింది... శివా... నేను చెరకురసం కెల్లన్నావో... రిస్కు వ దూసుకుపోయింది గిరిజ.

.. వదేళ్లుంటామేమో... దానికి తెలివొచ్చిందగ్గర్నంది అట్లాగే పిలుస్తుంది..."

షామిలీ

బేబీ శాలిని అందర్నీ ఎంత ఆశ్చర్యపరిచిందో అంతకంటే ఎక్కువ ఆకట్టుకుంటోంది ఇప్పుడూ బేబీ షామిలీ.

శాలిని వెళ్లలే అయిన షామిలీ 'అంబలి' సినిమాలో మరొక బిజీ అయిపోయింది. ఎంత బిజీ అంటే ఓ నిర్మాత షామిలీ కాలేజీల్లో కోసమని అర్జంటుగా తీయాలివ సినిమాని ఆర్జెల్లు నాయిదా మేసుకున్నట్టు.

ఈ వండర్ గర్ల్ 'దుర్గ' అనే తమిళ చిత్రంలో ద్విపాత్రాధిపతియం కూడా చేసేసింది. ఈ సినిమా తెలుగులోకి 'లక్ష్మీదుర్గ' పేరుతో డబ్ అవుతోంది.

ఇప్పుడు షామిలీ లక్ష్మీ దూపాయల వరకూ డిమాండ్ చేసే వర్సిటితో ఉండటం!

—లి.వి.బి.గవ్వప్పా వావ్

సారీ

డాక్టర్ వంతోషంగా చెప్తున్నా గుర్తుచేసింది. "కంగ్రామ్యులేషన్స్. మిసెస్ శాంతా గుడ్ మ్యాన్." "డాక్టర్. నేను ఇంకా మిస్ నే"

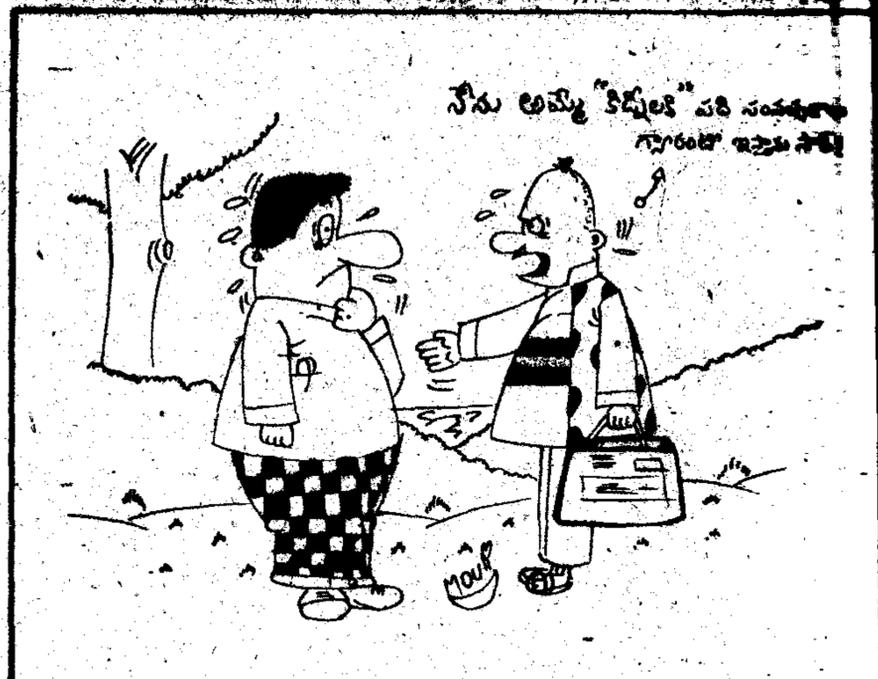
మేం కూచున్న చెట్టుకొమ్మల్లోకి చూస్తూ "ఆ కామెంట్ బావుందో" అనడంకంటే అన్నాను... అయితే కోసి ప్రినుండు మావయ్యా... వొడ్లంటున్నా విసుకుండా క్షరలో వేసిన స్టూర్ లాంటి దావెక్క ఒక్క చెట్లోనే కోయడానికి ప్రయత్నించింది శాంతి.. కొయ్యబోయానే... బాలెన్స్ తప్పి వడబోయింది.. అంతే... గబాల్ని వెళ్లి పట్టుకున్నాను... నా చేతుల్లో పువ్వులా వొదిగిపోయింది శాంతి... అడవార్ల పువ్వు కోరేసి కాజా యివా... ఇప్పుడే దగ్గరితనంలోని పువ్వుని దగ్గరిగా శాంతిని పొత్తుకున్నా... ఈ పువ్వు గుండెల్లో గుబులు పుట్టించి కళ్లల్ని వేదక్కోస్తోంది..

"ఇదేమిటి... నేను నెమ్మ బాకిన పిచ్చాలోలా మీరు కూడా ఒక్కొక్కటా అట్లాగే పట్టుకోని ఉండటామా..." గిరిజ నోటా... ఒక్కోసారిగా జరిక్కి పడ్డాను... శాంతి నున్నా కొంత సైకిలాస్టిక్... నిన్నాగ్గాగింజా గ

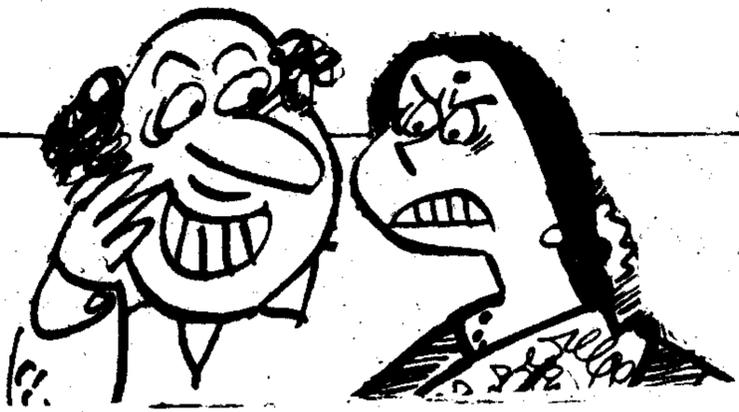
బగబా వెళ్లిపోయింది. "శాంతక్కకి కోసం వచ్చా... ఏవైందేమిటి...?" అలానే తిసింది గిరిజ. "కొట్టావని..." అన్నాను. "అయ్యో... శాంతక్క... కొట్టాడే..." అరుచుకుంటూ వదిలిపోయింది గిరిజ... 'ఏం కావాలంటే ఏదో పద్ధి చెప్పింది శాంతి... పేలవంగా వో నవ్వు నవ్వి చూశాను... తంబించుకొంది... టైం చూస్తోనే అడిగాను... '...?' అనేసి

"క్షమించడమేమిటి మావయ్యా... ఏం జరిగిందని..." తేలిగ్గా చెప్పి శాంతి...

ఆ రౌతి నాకు నిద్రలేచి రౌతి... నా చేతుల్లో ఒదిగిపోయిన శాంతాను పువ్వు నమ్మ విడిచిపెట్టి... శాంతాపై పొంగిపొంగు చూపు

నేను అమ్మ 'కిడ్నీల' పరి సంవత్సరం గ్లాంటో ఇన్జనీ సారీ

కంప్లయింట్

డాక్టర్ చిదానందం కంప్లయింట్ నోట్ చేసుకుంటూ—
 “ఇంకా చెప్పమూ—”
 “బీబీ, ఆయాసం, కళ్ళు తిరగటం, వాళ్ళు తూలటం, గుండెదడ, కళ్ళు నాపు—”

“మీ వయసమ్మా?”
 “ఆ. జస్ట్ ఇరవై రెండు—”
 “హో గాడ్. ‘మతిమరుపుకూడా’ ఉంది—” నోట్ చేసుకుంటూ వైకే అనేశాడు.
 —ఆరెల్లెల్

గుర్తొచ్చినయ్... వాకేయ్ శివా... మన్ మొగాడివేనా...? నాకు సమజైతలేదు... ఒక పోర్నన్నా ‘ఎవ్’ జేసినవరా...! పోనీ... ఒక్క పోరన్నా నిన్ను ‘ఎవ్’ చేసిందిరా!! థూ... ఏ యవ్వ... ఏ బతుకెందుకురా...! తెలంగాణ యాసలో చెదామదా దులిపేశాడు వాడు... నేను పెంపులకొచ్చేప్పుడూ దాదాపు ఇవే మూటలన్నాడు...
 ఆ రాత్రి సగం మెలుకువలోనే గడిచిపోయింది...

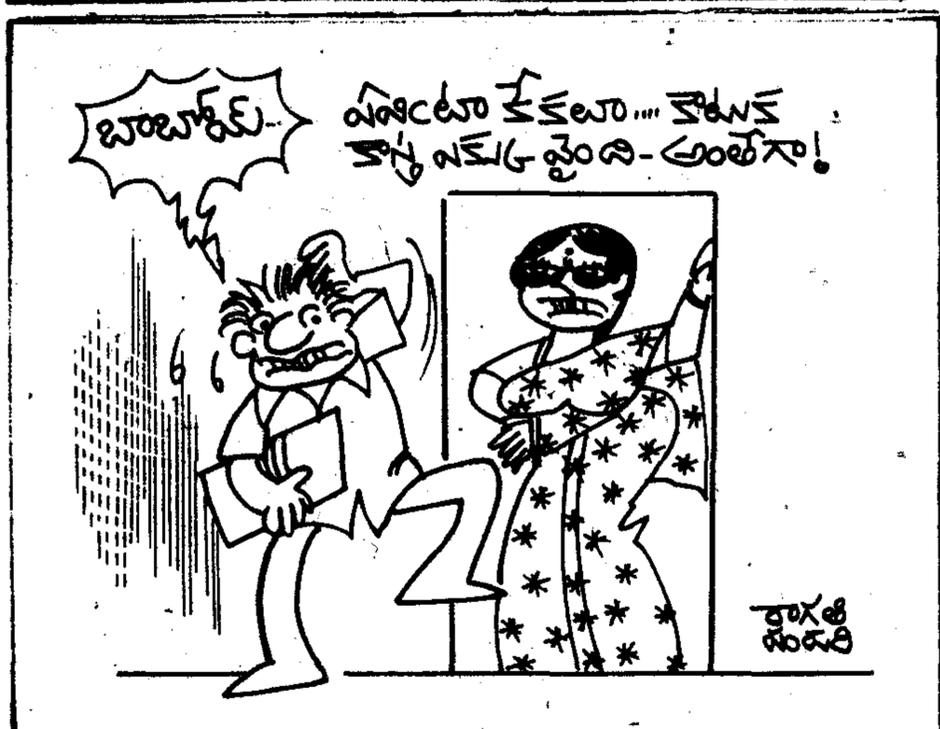
నేనూ... శాంతి ఒక్కర్ని దొరికే పరిస్థితుల కోసం ఎదుర్కొన్న మొదలేశాను... చాలా వాళ్ళాయ్ అవకాశాలు... నాబన్నిట్నీ నాకనువుగా మార్చుకొన్నానేను...
 “శాంతి... ఇన్నాళ్ళూ నేను ఈ ప్రపంచానికి వ్యర్థుణ్ణిపోయాను” అన్నప్పుడు... అవునా...? ఇంతలేసి కళ్ళలో అమాయకంగా చూసింది శాంతి... కాస్తా... కూస్తా... ‘కవిత్వాన్ని’ వంటబట్టించుకొన్నవాణ్ణి కావడం మూలాలనా... నా రాతలన్నీ శాంతిమీద ప్రయోగించాను.. చేతల్ని కూడా...! నేనెప్పుడూ నీ ఆరోచనల్లో దహించబడ్డానే ఉంటాను... అన్నప్పుడు ఆర్థం కానట్టు చూసింది... ‘నా గదిలో నేను... నా మదిలో నువ్వు ఇద్దరం సమాంతర రేఖల్లా మిగిలిపోతాం’ అన్నప్పుడు... అందంగా నవ్వింది...! నవ్వి... నవ్వి... ఆప్యాయంగా మీదకు తీసుకొంది... నా తల్లకి వేళ్ళ పోనిచ్చి మెల్లిగా నివరింది... నా ప్రేమకి మురిసిపోయి దేనికి అడ్డు చెప్పలేదు/ తను...

* * *

“రాత్రి నిద్ర పట్టేదా మావయ్యా... కళ్ళైరగా ఉన్నాయ్...” కాఫీ అందిస్తూ అడిగింది శాంతి...
 “నువ్ నిద్ర పోవేస్తేగా...” నా గొంతు వాణికింది తెలికుండానే... కళ్ళ చివర్లుంచి చూస్తూ నవ్వింది శాంతి... మనిషి రక్తాన్ని రుచి చూసిన జంతువు మల్లీ అవకాశం కోసం చూసినట్టు...

ఫలితం... మంచులాంటి యవ్వనం మెల్లిగా కరిగిపోయింది...
 నేను వెళ్లిపోయే రోజు... నా భుజమీద తలాన్ని ఎదుస్తూ అడిగింది... మళ్ళీ ఎప్పుడొస్తావ్... మావయ్యా ‘తొందర్లో..’ వాచేవాను కాలేజీకి...
 వచ్చిన కొన్నాళ్ళకి ఉత్తరం రాకను... అమృతాన్ని పంచిన రాతపుడు.. నిశ్శబ్దపు రోదనల్ని కళ్ళమీద పరుస్తోంది... అని రాస్తే... నిజమేనా? అంటూ తిరిగి ప్రశ్నిస్తూ ఉత్తరం రాసింది శాంతి... ఎన్నాళ్ళో ఉండలేకపోయాను... అదిగాక... శాంతి దగ్గర్నుంచి ఉత్తరాలేవీ లేవ... వెంటనే అన్నీ సర్దుకొని శాంతి దగ్గరకెళ్ళాను... వెళ్ళున్నప్పుడు నా దోస్తలంతా నిలేశారు... ఏవీటి సంగతని... చెప్పేశాను... ఇన్నాళ్ళకి బాగుపడ్డావన్న మూట... పోస్ట్ ముందు జాగ్రత్తగా ఇని తీసుకెళ్ళు... ఏదో పొట్లాన్ని అందించాడు సురేష్... నిప్పి చూడకుండానే ఊరెల్లిపోయాను... నేను వెళ్లేసరికి ఇంట్లో ఎవరూ లేరు... శాంతి తప్ప...! శాంతిని చూసి ఆశ్చర్యపోయాను... వారం రోజుల్నుంచి జ్వరం... అంతే” నన్ను చూసిన సంతోషంతో మంచం మీంచి లేచి మరుగ్గా తిరిగింది శాంతి... మళ్ళీ నేనున్న రోజులు మంచుపర్యంతంలా కరిగిపోతూనే ఉంది... నాలుగైదు రోజులుండి వాచేవాను...
 నేనొచ్చాక వో నెల్లోజలకనుకుంటూ ‘అర్థంట్గా రమ్మంటూ..’ ఉత్తరం రాసింది సుశీలక్క... గాభరాగానే వెళ్ళాను... కాస్త ముభావంగా కన్పించారు అక్కా... బావ...! శాంతి భయం... భయంగా... చూస్తూ... తప్పుకు తిరుగుతోంది... వో గంటయ్యాక భళ్ళన బద్దలయ్యింది విళ్ళబ్బం...” శాంతిని ఏం చేద్దావనుకొంటున్నావ్...?” సూటిగా అడిగింది సుశీ

లక్క...
 “అంటే...?” అర్థంకాక అగిపోయాను...
 “దానికిప్పుడు రెండోనెల... అదే ఏం చేద్దావనుకొంటున్నావ్...!” నా గుండె హలాత్తుగా అగిపోయినట్టునింపింది... కాస్తేసయ్యాక... నెమ్మదిగా అన్నాను...” జరిగిందాంట్లో నా ప్రమేయం ఏవీ లేదు...” శాంతివేపు చురుగ్గా చూశాను... నాకు తెలుసు శాంతి నా మీదున్న ప్రేమకొద్దీ నన్ను ఇండులో ఇరికించదని...” అవును... నాదే తప్పు...
 మావయ్యని నేనే బలవంతం పెట్టేను... ఒక్కక్షణం నాకళ్ళలోకి చూసి అంది శాంతి... నిలుపుకున్నట్టుకొని చూసింది సుశీలక్క శాంతికినే...!
 తర్వాత నేనే అన్నాను... “సుశీలక్కా... శాంతికి ఎబార్నవ్ చేయించి... పెళ్లి చేయండి ఇర్దులు నేనే భరిస్తాను...” ఏం మాట్లాడలేదు సుశీలక్క...
 ఆ రాత్రి పడుకోబోయే ముందు నా గదిలోకొచ్చింది శాంతి... ‘పదిమంది పసిపాపల్ని హత్యచేసిన నేరం కన్నా... ఒకమ్మాయి బలహీనతల్ని క్యాష్ చేస్తోవడం పెద్ద నేరం... వో హెన్రీ కథలోని మూటల్లాంటివి చెప్తుందనుకున్నా...
 “నన్ను మోసం చేశావ్...” అంటూ ఏడుస్తుందనుకొన్నా...
 “నువ్ దుర్మార్గుడివి...” అని తిద్దుందనుకొన్నా... ఊహ...
 “మావయ్యా... నువ్ శారీరకంగా చేసిన గాయాన్ని ఎలాగైనా మాన్యుకోవచ్చు... కానీ మానసికంగా చేసిన గాయాన్ని ఏ రకంగా మాన్యుకోవాలో నువ్ చెప్పలేదు... నాకు తెలీదు” ఇంతే అనేసి వెళ్లిపోయింది.

నిష్కల

ఈ విషయంలో వ్యవస్థాపక ముఖ్యంగా చెప్పకోవచ్చు. అలాగే ఎన్నో భక్తిరస పాత్రల్లో నటించిన కె.ఆర్.విజయకూడా ఆయా సినీమాల షూటింగ్ కాలంలో నియమ నిష్ఠలతో ఉంటుంది. చాలా కాలం తర్వాత ఇప్పుడు తెలుగులో ఓ భక్తిరస చిత్రం నిర్మాణం అవుతోంది.
 ‘శ్రీ విడుకొండల స్వామి’ అనే సినీమాను ప్రముఖ సంస్థ విజయమార్చి నిర్మిస్తోంది. ఈ చిత్ర నిర్మాత వడ్డే రమేష్ సినీమా పూర్తయ్యే వరకూ నాన్ వెజ్ ముట్టుకోదలచుకోలేదట.
 —బి.వి.జగన్మోహన్ నాన్

